

ΕΛΛΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΤΣΟΓ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΚΔΙΔΗΚΤΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΛΕΜΕΝΤΑΡΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 136 (31)

ΑΘΗΝΑΙ.—ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΙΟΥΝΙΟΥ 1910

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΕΜΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ Ι (ΠΛΑΤ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

Η ΠΡΩΤΗ ΕΡΩΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Δ. Π. Κανάκης

Ἡ Σανθήν ἐπαρμέναν εἰς τὴν ἀμύδον παραλίαν.
Ὁ Λεάνδρος δὲν τὴν ἀπῆκε νὰ περιμένῃ ἐπὶ πολὺ.
Προσέγγισε μὲ τὴν λήμνον του καὶ τὴν παρέλαβε, θώσας εἰς αὐτὴν τὴν χειρὰ του, διὰ νὰ στεγρυνθῇ.
Μὴ ἀποσπᾷς τὴν χεῖρά σου, τοῦ εἶπε καλῶς μὲν, εἶνα τόσο μεθυστική ἡ ἐπαχὺ της!
Ὁ Λεάνδρος παρετήρησε τὴν Σανθὴν κατὰ πλῆκτος.
Τὴν ἐσχεδιάζετο τάχιστα.
Ἐτάβηκε, φερραπνίζον αὐτὴν, νὰ ἐπαυῖν τὸν δακτύλῳ.
Δὲν ἤθελε βέβαια νὰ φαντασθῇ ὅτι τὸ τιλοφρόνημα ἐκεῖνο ἦτο ἀρχὴ ἐρωτικῆς ὁμιλογίας.
Τὸ ἐξέλαθεν ἀπλῶς ὡς κολακίαν, ἐξ ἐκείνου, τὰς ὁποίας προσέφερον, μὲ τὸσον ἀφρονίαν τὴν ἔχοντες τὸν χαρακτῆρα δουλικὸν πρὸς τοὺς ἐργουροὺς ἢ καὶ ἀπλῶς τὴν ἀντιμέτωπον.
Καὶ ἦτο τόσο ἐξοικειωμένος πρὸς τὴν ἡμιμάκατα αὐτὰ, μολοντὶ τ' ἀπεχθάνετο, ὥστε δὲν ἔδωκε καμμίαν σημασίαν εἰς τοὺς λόγους τῆς Σανθῆς.
Ἦρξε νὰ κομπιλατῇ σιωπηλῶς, μὴ ἔχων ὁρᾶν ἢ ἀνοῖξιν συνδιάλεξιν μὲ γυναῖκα, τὴν ὅποιαν, κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν, εἶχε, τρέπον τιμὰ, ὑπὸ κατωφλίαν.
— Οὐ θεοὶ, τοῦ εἶπε, βασιλεῦ, εἶνε φαντασμαγοροί. Πρέπει νὰ τοὺς φοβώμεθα.
— Πῶς σοὶ ἤλθε τώρα εἰς τὸν νῦν αὐτὴ ἡ παράκαλος διδασκαλία;
— Εἶνε μεγάλοι, βασιλεῦ.
— Ἀλλὰ διατὶ, τέλος πάντων;
— Διότι μ' ἐσταίλαν ἐδῶ αὐτὴν τὴν ὥραν.
— Οὐ θεοὶ δὲ ἐσταίλαν ἢ ἡ ἀφροσύνη σου;
— Οὐ θεοὶ, αὐθιγὰ. Αὐτοὶ καὶ μόνον οἱ ὅποιοι προέβαν κατὰ μέγα, ἀφρονὴν τὴν ἰδικὴν μου τύχην καὶ τὴν ἰδικὴν σου.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Ἀμύραντος, στέφανος ἄρτιον δόξης καὶ τιμῆς, λαλοῦσι τὴν μεγάλην ἐσθίαν τῆς σημερινῆς Κυριακῆς, ὡς ἐκείνην τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ ἀδελφότητας πάντων τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ διαδόσεως τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Θεολογίας.
Ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τιμὰ καὶ γεραίρει σήμερον τὴν μνήμην πάντων τῶν Ἀγίων καὶ Μαρτύρων, ὅσοι ἀπαρνησάμενοι τὴν ὁμολογίαν εἶχον ἐν τῇ κόσμῳ, ἀφοσιώθησαν εἰς τὸν Ἀυτοῦ τῆς ἀνθρωπότητος, ὑποστάντες μωρίας κακοτυχίας καὶ ταλαιπωρίας ἐν μέσῳ ἐρήμων καὶ σπηλαίων, τρομερῶς διαγωγῆς, ἀγρίας βυσάνους καὶ μαρτυρικῶν θανάτων ὡς κήρυκες τοῦ φωτός τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ἱεροῦ Ἐυαγγελίου.

Πᾶς ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσῃ κατὰ ἐν αὐτῷ ἐμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς, εἴπῃ ὁ Κύριος τοῖς ἐμοὶ Μαθηταῖς.

Ὁ Σωτὴρ διδάσκει, διὰ τὴν εἰς τὴν ἀλήθειαν Χριστιανὸς, δὲν ἀρετὴ μόνον πιστὸς, ἀλλ' ἀπαρτίζεται ἡλὸς ἱερῶν καὶ δόξης κακοποροῦντος πρὸς κήρυξιν τῆς ὁμολογίας τῆς πίστεως, διδασκαλίας τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ διδασκίαν τοῦ Χριστοῦ νομοῦ.

Διὰ τοῦτο πᾶς ὁ ἐγκαταλείπων γονεῖς καὶ τέκνα, ἀγγελεῖς καὶ φίλους, πλοῦτη καὶ ἐπίχρην ἀγαθὰ καὶ ἀκολούθων τὸν Χριστόν, αἶσθη ἐπ' ὅσον τὸν στανθόν, ἥτοι ὀφιστάμενος τὰ πάρεργα καὶ ἀγωνισμοὺς ἐν κόποις καὶ μόχθοις μέχρις αὐτοθυσίας, αὐτὸς θέλει δοξασθῇ ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἀνταμειβθῇ δι' ἀόριστον ἀγαθόν.

Πολλοὶ δὲ πρῶτοι ἐσονται ἔσχατοι καὶ πολλοὶ ἔσχατοι πρῶτοι, τελειῶν ἐπιτελεῖ ὁ Λυτρωτής.

Διὰ τῆς εὐαγγελικῆς ταύτης φράσεως ἀποδεικνύει ὁ Χριστὸς ὅτι ὁ ἄνθρωπος, διὰ νὰ κληρονομήσῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὀφείλει νὰ ἐκτελεῖ πιστῶς καὶ ἀπαρνητικῶς τὰς ἐντολὰς τοῦ Ὑψίστου καὶ τὰς διατάξεις τῆς Θεοκειρίας, μὴ ἐπηρεαζόμενος διόλου ἀπὸ τὴν ἡμετέραν καταγωγήν του, ἀπὸ τοῦ θνητοῦ καὶ ἐπίχρου, ἀπὸ τὰς ἀνθρώπων δόξας καὶ τιμᾶς, αἵτινες ἄνουν αὐτὸν πρὸς τὸ βράβειον τῆς ἀπολείας.

Μῶνι λοιπὸν οἱ ἀγαπᾶτες καὶ ἀσμεῖται, πλὴν δίκαιοι καὶ ἀγαθοὶ, εὐσεβεῖς καὶ ἐνάστοι θὰ εἶνε οἱ πρῶτοι ἐν τῇ αἰωνίᾳ ζωῇ καὶ μακαριότεροι, ἐνθ' οἱ ἄλλοι, καὶ οἱ ἐργασταί, οἱ ἀσεβεῖς καὶ μοχθηροί, οἱ αὐτοὶ καὶ οἱ φθονεῖς θὰ εἶνε οἱ ἔσχατοι.

Κωνσταντῆς ΜΑΡΓΑΡΩ Ν. ΜΑΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ

— Σοὺ ἀρέσει ὁ Κυριακὸς; ἤρρωσαν ὁ Λεάνδρος, ἐννοῶν τὸν ὄνον τῆς Κυριακῆς καὶ θέλοντας τὴν εἰσωνεῖν ὡς μεθύσθαι ἐξ αὐτοῦ.
— Μεθύθουν οἱ ἐργασταῖοι σου περισσότερον αὐτοῦ, καὶ ἡ γλῶσσα σου ταρασσέται τὰς φράσεις ἐργουρότερων αὐτοῦ.
— Ἀλλοῖμονον! Ἐπὶ τὴν ἀπὸ τοῦ πλέμμου καὶ ἐταράχθησαν αἱ φράσεις σου;
— Ἰσως. Ἀλλ' εἰ λέγω εἶνε ἀληθὲς. Δὲν εἶνα μέγας λόγος, ἀλλὰ τὸν θεῖον.
Ὁ Λεάνδρος ἐγέλασε.
— Κλαίει πολὺ πικρὰ ὥστε γελᾷ μὲ τοὺς θεοὺς.
— Ἀλλὰ γὰρ κανεῖς μέχρι θαυμάσιον, ὅταν ἀκούῃ τοὺς ἀνθρώπους νὰ λαλοῦν τοιούτους λόγους.
— Δὲν ἐννοεῖς λοιπὸν ὅτι διὰ τοῦ ἰδικοῦ μου στόματος ὁμιλοῦν τὴν στιγμὴν ταύτην οἱ θεοὶ;
— Ἐν μόνον ἐννοῶ, ἀλλὰ καὶ πλῆθος, ὅτι καὶ περὶ ἐξαιτίας τὴν μνήμην σου. Τούτῳ λίσσεται, ὅταν εἰπῇς ἀκόμη εἰς τὸν πύργον, ὁρίζομαι εἰς τὴν ζωὴν μου, δὲν δὲ ἀνταλίσσεται.
— Ἀρξαι, βασιλεῦ, τοὺς παιγνιώδεις λόγους καὶ ἀκούσε σιχαρῶς ὅτι σοὶ λέγω. Πῶς ἐκείνη ἡμερὰ νὰ μὴ πιστεύσῃς, ἀλλὰ τοῖς ἀνθρώποις ἢ τρένῃς σοὶ ἐπιβάλλει νὰ ἀκούσῃς. Ὅτι σοὶ λέγω τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἶνε ἡ μὴν ἀφροσύνη, διὰ τὴν ὅποιαν ἡθέλησας νὰ ἀπατήσῃ τὴν κυρίαν μου. Διὰ νὰ μὴ παρακούσῃς τοὺς θεοὺς.
— Ἀλλὰ τί λέγεις, τέλος πάντων; Σὲ βεβαίως ὅτι ὅσα ἀκούω μοῦ φαίνονται παραφροσύναι. Ἄν ἔχῃς τίποτε νὰ μοῦ εἴπῃς, εἰπέ το, χωρὶς περιστροφῆς, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἀπαντήσω πλέον.
— Γνωρίζεις, βασιλεῦ, τὸν μάντιν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης;
— Ἐμμένουν ἵσμεν ὅτι θὰ μὲ κατασφύξῃ ὁ ἔρως μου πρὸς τὴν Ἡρώ.
— Ἀπ' ἐναντίας.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ CARNET ΜΟΥ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΑΘΗΣΙΣ — ΒΙΒΛΙΟΡΑΜΑΤΟΜΑΝΙΑ

Ἀναμνηστικὸν ἡμῶν παθῆναι αὐτὴν ὅτι οὐδενὸς τῶν συναδέλφων μου ἔχει παρατηρήσῃ. Ἐγὼ δὲ εἶδον μίαν περίπτωσιν τοιαύτης παθῆσεως. Ὁ ἄρρωστος οὗτος — ἔαν βεβαίως δύναται νὰ ἐνοικήσῃ ἀρρωστος — ἦτο μὴν δεσποινὴς δεκαοκταετὴς περίπου, ἥτις κατέστρεψε ὑπὸ τῆς μονομανίας νὰ ἀγοράζῃ νέα βιβλία, ἔχῃ διὰ νὰ τὰ ἀναγινώσκῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ... διαφρονεῖται πρὸς τὸν ἄνθρωπον.
Καὶ πράγματι μὲν τὰ βιβλία, καὶ δὴ τὰ νεώτερα ἐκτυπωμένα, ἔχουν ἀρρωτῆται, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἱσχυρόν, ἀλλὰ δὲν εἶνε τοῦτο καὶ τὸσον ἐνδεχόμενον, ὥστε νὰ δικαιολογήται ἡ μανία αὐτῆς τῆς περὶ τῆς ὁλοῦς δεσποινίδος.

Πάντως ὅμως, χάρις εἰς τὴν κόρη αὐτὴν, θὰ προστεθῇ εἰς τὴν Νευροπαθολογίαν ἡ... νῆα παθῆσις «βιβλιοραματomania» παραπληροῦς τῆς «βιβλιοφρομανίας», εἰς δὲ τὸν κατάλογον τῶν ἀρρωμάτων τοῦ... νέου ἄρρωμα «essence d'imprimerie»!

ΖΟΡΜΠΑΣ

ΕΚ ΣΙΚΑΓΟΥ

ΤΟ ΚΟΥΑΡΤΕΤΟ ΤΟΥ κ. ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ. Ο ΘΙΑΣΟΣ ΤΟΥ κ. ΔΟΥΓΛΑΣ.

(Ἰδε σχετικὴς ἐκδόσεις εἰς τὴν δὴν καὶ 9ην σελίδα)

Εἰς τὸ θέατρον «West Side Auditorium» τῆς πόλεως μας ἐδόθη τὸ ἑσπέραιον τῆς 22ας Μαΐου ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνου βαρυτόνου κ. Σαυρ. Φραγκοῦλη καλλιτεχνικῆς οὐρανοῦ, τῇ συμπράξει διαφόρων Ἑλλήνων καὶ Ἀμερικανῶν καλλιτεχνῶν. Κατὰ σειράν ἐπαίθησαν: Μᾶρς, ὑπὸ τῆς Ἑλλ. δολιγίας, ὁ Ἑλληνικὸς καὶ ὁ Ἀμερικανικὸς ὅμιλος, ὑπὸ τῆς Μαρδολίνης, ὁ Μᾶρς, ἡμεῖς ὑπὸ τὸ φωνητικὸν ὄμιλον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Φραγκοῦλη μονοῦδιον ἐξ τοῦ μελοδράματος Aida ὑπὸ τῆς Ἀμερικανίδος ὑμνωδίας δεσποινίδος Φλόρας Σαυτοῦλη, ἀρχαῖοι Ἑλληνικοὶ χοροὶ, ὑπὸ τοσούτου Ἀμερικανίδου τοῦ Κουαρτέτου τοῦ κ. Φραγκοῦλη, ὁμοῦ καὶ μουσικὸς μονοῦδιον τοῦ κ. Φραγκοῦλη ὁμοῦ καὶ Ἀγγέλου Σαυτοῦλη, ἡ «Ἑλληνὶς Ἀμαζών» καὶ ἡ «Κρήνη» ποιήματα Ἰωάννου Κώστα, ἀπαρτίζοντα ὑπὸ τοῦ ὑποφωτισμοῦ. Ἐδίδθη μὴ θαυμασία σκηνὴ τοῦ Φάνουστ, ὑπὸ τοῦ κ. Φραγκοῦλη καὶ τῆς δεσποινίδος Σαυτοῦλη. Ἐγλύθησαν τὸ «Ποῦλὶ θαλασσοστάζει» ὑπὸ τοῦ φωνητικῶν ὀμίλων. «Στὰ ξένα» ἡμεῖς ὑπὸ τοῦ κ. Φραγκοῦλη. Ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς κομικῆς Ἀριε. μονοῦδιον ὑπὸ τοῦ κ. Thomas Fells. Ἐπαίθη ἡ «Πεταλούδα» ὑπὸ τῆς μονο-

Τί;
— Ἐμμένουν τὴν εὐτυχίαν σου.
— Λέγεις ἀληθῶς, ἢ ψεύδου; ἢ παραφροσύνη;
— Κόρη μου, λέγω πλῆθος, τὴν ἀλήθειαν καὶ δύναμαι νὰ τ' ἀποδείξω.
— Ὁρκίζου;
— Ὁρκίζομαι εἰς τὴν Ἀφροδίτην.
— Τί ἐμμένουν;
— Ὅτι θὰ γένης εὐτυχὴς, θὰ βασιλεύσῃς ἐπὶ τῇ μακρᾷ καὶ θὰ λαμβανῇς ὅλους τοὺς ἀμεινούς σου πόρους εἰς μίαν ἀνέκδοτον ἐπὶ τῆς καὶ φερῆς, πλῆθος γυναικῶν, ἢ ὅποια θὰ σε ἀγαπᾷ ὅσον δὲν ἡγάπησεν κανεὶς εἰς τὸν κόσμον τούτον, περισσότερον ἀνδρῶν καὶ ἀπὸ τὴν Ἡρώ.
— Ἀλλὰ... ὁμολογεῖς ἐναντίον τῆς κυρίας σου.
— Δὲν ὁμολογῶ, αὐθιγὰ. Ἀλλ' ἡ Ἀφροδίτη.
— Ἐννοεῖς ὅτι ἡ μανία τῆς θεᾶς ἀπέδρασε τὸν σημερινόν μου ἔρωτα.
— Διὰ τὸν ἔρωτα τούτον ἤρρωσθαι, ἀλλ' ἀπῆλθε πλέον ἐμμένουν ἢ ὅσον θὰ ἐμμένουν κανεῖς. Ἡμεῖς ν' ἀκούσῃς πλῆθος τῆς μανίας τῆς θεᾶς.
— Τὴν προτιμῶ ἀπὸ τῆς ἰδικῆς σου εὐτυχίας.
— Ἀκούσε λοιπὸν, αὐθιγὰ, τί εἶπεν ἡ θεὰ.
«Ὁ Λεάνδρος θὰ λαμβανῇ τὴν Ἡρώ καὶ θὰ ἀγαπήσῃ ἀλλήν κόρη, ἢ ὅποια θὰ τὸν ἀγαπήσῃ καὶ αὐτὴ. Ἡ εὐτυχία ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀδύας, διότι ὁ νέος ἔρως του δὲν θὰ προσφύξῃ εἰς τὰ καὶ κινδύνους αὐτοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ θὰ ἐγγίγῃ τὴν ἀγαπήσῃν του εἰς τὸν ἥρωνα καὶ θὰ τὴν κἀνὴν σὺν ἑαυτῷ». Αὐτὰ περὶπου εἶπεν ἡ θεὰ διὰ τὸν μάντιν.
— Ἡ ἐμμένουν νὰ κλείσω, διὰ πάντας, τὸ στόμα τοῦ μάντιος αὐτοῦ, ἂν εἶχα τὴν ἐξουσίαν.
— Αὐθιγὰ, πρόσθε, μὲ τοὺς θεοὺς, διότι βλαπτικαί.
(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ φέλλον τῆς Πέμπτης)

ἀνάτας. Καὶ παρουστῇ ὁ «Παλροκαφενές» κομῶν. Ἐπειτα ἀπεκρίθη ἡ «Ἐλευθερία» σὺν τῶν Washington, ἔδωα εἰκόν, καὶ τέλος ἡ ἔδωα εἰκόν, «Μακεδονία, Θράκη, Ἠπειρος καὶ Κόψη, ἀπερὶ τῶνα τὴν ἡμέρα Ἑλλάδα».

Τὴν 26 Μαΐου ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ἐνδοκίμος λόγος τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ κόσμου κ. Ραῖμωνδος Δουγκλὰς μετὰ τῆς Ἑλληνίδος συζύγου του καὶ κατέλυσαν εἰς τὸ μέγα ξενοδοχεῖον Auditorium. Τὴν ἐπομένην ἡ κ. Δουγκλὰς εἰς τὴν ἀδύναμιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου ἔδωκε ὁμιλίαν διὰ τὴν ἡμετέραν, Ζωγραφικῆς καὶ Ἀρχαιολογικῆς. Μετ' ὀλίγας δ' ἡμέρας ὁ θίασος του θὰ διδάξῃ τὴν «Ἠλέκτρα» τοῦ Σοφοκλέους.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Χ. ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΣ ΟΣΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Πεντηκοντοῦτος ὁλοφάνης ἦτο ἐντέλως ἔσχατος καὶ ἐκώματο ἔπου τὸν ἔρρωσεν ἡ τύχη. Πρῶτον τινὰ προσελθὼν, ἔπειτα μεταφύξιν, ἔπειτα καὶ ἀνεχώρησεν εὐχαρί.
— Νὰ καὶ σήμερὰ μὲ ἐδύνηθηκα ὁ Θεὸς καὶ μοῦστασε δουλειά.

Ἦρξε τὴν ἐργασίαν του, ἀλλ' ἐνθ' ἑμμένουν εἰς πολλὰ τὸ σωματικὸν τοῦ μέγ. Τὸν μετέφεραν εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ὅπου ἐπανέλθοντες.
— Νὰ ὁ Θεός! τὸ πρῶτον ἐμμένουν διὰ τὴν ψυχὴν μου, τώρα ἐμμένουν καὶ διὰ κατωκίαν μου.

ΚΑΤΟΡΩΜΑ ΜΥΓΑΣ

Εἰς τὸ Μοντεκάρλο διεξήχθητο σφοδρὸς ἀγὼν χαρτοπαζίας. Μία μυῖα ἐπῆγε καὶ ἐκάθισε εἰς τὸ νομῆρο 13 τῆς περιγῆμης ρελίνας. Ὅλοι οἱ παίκται τότε ἀπὸ δεισιδαιμονίας δὲν ἐβάζαν λεπτὸν εἰς τὸ 13. Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς ὁρῶσθαι δι' αὐτὴν καὶ διὰ νὰ ἀποδείξῃ γενναίωτῃ εἰς τοὺς ἄλλους. Ἐπαῖξε διαρκῶς εἰς τὸ 13. Τέσσαρες φορές συνεχῶς — πρᾶγμα σπανιστάτων — ἐκέρδισεν αὐτὸς ὁ ἀρκετῶς 125,000 φράγκα δὲ ἐφέλονται εἰς τὴν ἰδιοτροπία τῆς μυῖας αὐτῆς. Κερδισθέντα ἀπὸ τὸν τοῖνον παίκτην. Τώρα προσέειπε 10,000 φράγκα, διὰ νὰ γράψῃ βιβλίον ὑπερασπιστικόν τῆς μυῖας κατὰ τὸν βασιαντιστὴν καὶ τὸν δι' αὐτὰς παρῆνεν καὶ ἀποδεικνύον τὸ σφῆμα τὸν ζῶον αὐτοῦ.

Κόρης ὅμως εἶδε πῶς καὶ χιλιάδας ἐξ αὐτῶν εἶχε φρονέσει πρὶν αὐτὸς ὁ βίβλος, ὁ ὅποιος τώρα τὸσον τὰς ὑπερασπίζει!

Κωνσταντῆς Κ. Ε. ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ βαθεῖς παρατηρεῖται, οἱ ἀμερόντες ὁλόκληρον τὴν ζωὴν του εἰς τὴν μελέτην τῆς καρδίας διακρίνοντα τὰ συμπτώματα τοῦ ἔρωτος πολὺν δουλοπλοῦτον ἀπὸ τὴν ἐπιπολαιότερον, ἀλλ' ἐυαίσθητον γυναικα.

Σ. Φραγκοῦλης

J. J. Rousseau

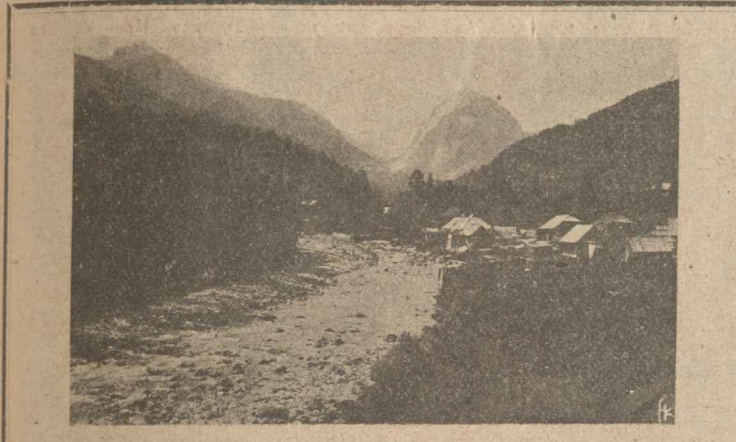
ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΒΕΤΙΑΝ

ΕΝΑ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ

... Ἀπὸ τὸ κομψὸν λευκὸν βιοτοκίον, τὸ ὁποῖον ἐπερῆσαν οὐκ ὀλίγους διασχίσει τὰ ἱερὰ καὶ μαρμαίοντα νερά τῆς λίμνης τῆς Κωνσταντίας, διακρίνομεν μαζρόθεν εἰς τὴν γραφικὴν ἀκτὴν τοῦ Ρομενσκόρον τὸν σιδηροδρόμον, ὁ ὁποῖος μὲ ἀνεμνεῖ ἀνυπόμονος, διὰ νὰ μᾶς ὀρῇ εἰς τοὺς κόλπους τῆς γοήσεως Ἑλβετίας. Ἐπὶ τῇ ἀκτὴν ἀποκρίνομεν ἡμεῖς καὶ ἐθνικότητος, ἀπὸ τὴν τῶσπον ἀφρονὸν τὸν ὁρίζοντος προερχόμενοι, ἐπὶ τῇ ἀκτὴν ἐκεῖ συγκροτοῦμεν. Ὅλους τοὺς σιδηροδρόμους ἐκεῖ μέσῳ τῆς ἑλβετικῆς γῆς.

... ὁ πόθος τῆς ἀπολαύσεως τῶν γραφικῶν αὐτῆς καλλονῶν, τὰς ὁποίας μαζρόθεν ἐν τῇ φαντασίᾳ διέπλυνον, ἢ αἱ ἀνιμνήσεις, τὰς ὁποίας ἐγκατέλειπον ἐκεῖ εἰς παρελθόντας εὐτυχεῖς χρόνους καὶ τὰς ὁποίας ἔχοντες συγκροτοῦμεν νὰ ἀντιπρίνομεν καὶ πάλιν. Καὶ σπεύδον ὅλοι μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν βίαν καὶ σπουδῇ, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ διὰ τοὺς μὲν τὸ μυστηριώδες ἀγνωστον, ἢ προσδοκία τῶν ἀνεμνεμένων φανταστικῶν καλλονῶν, ἢ ἀπόλαυσις ἀγέστον ἀκόμη συγκροτοῦμεν, διὰ τοὺς ἄλλους πάλιν ἢ προσδοκίαν, ἀλλ' ἀρ-

βαία ἀκόμη ἀφύγισις παλαιῶν ἀνιμνήσεων καὶ παλαιῶν παλαιῶν, ἢ ὅπως ἀντιπρίνομεν, μὲ τοὺς ὁποίους ἐπὶ ἐπὶ ἐβρακαλοῦσαν καὶ ἐκινεῖσθαι εἰς ἡμέρας πόνου. Ὅλοι ἐρχονται νὰ ζητήσιν, ἐκεῖ ὅπου ἡ Φύσις σφύζει, γεμάτη ἀπὸ ζωῆν καὶ ὀφύην, ἀπὸ εὐμορφίαν καὶ νεότητος, ἀπὸ δροσῶν καὶ γοητείας. Ὅλοι ἐρχονται νὰ ζητήσιν στιγμὰς ῥεμβῆς καὶ ὀνειροπολήσεως, στιγμὰς ἡλικίας ἡρεμίας καὶ γαλήνης, στιγμὰς ἀγάπης καὶ ἔρωτος.

ΔΥΟ ΕΛΒΕΤΙΚΑ ΤΟΠΕΙΑ

(Φωτογραφίαι τοῦ κ. Κ. Κοτζί, ἐξ Ἀ. ἡνδῶν).

Τὸ ὄρος Πάλατος ἐν Ἑλβετίᾳ.

Τὸ Νταβὸς τῆς Ἑλβετίας, ὅπου τὰ περὶ τῆς Φιλαρμονίας.

... τὰ σέφει. Μία γλῶσσα καὶ μαρτυροῦνται καὶ τὴν περὶ τῆς ἀντιπρίνομεν καὶ ἀνιμνήσεων, τὰς ὁποίας ἐγκατέλειπον ἐκεῖ εἰς παρελθόντας εὐτυχεῖς χρόνους καὶ τὰς ὁποίας ἔχοντες συγκροτοῦμεν νὰ ἀντιπρίνομεν καὶ πάλιν. Καὶ σπεύδον ὅλοι μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν βίαν καὶ σπουδῇ, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ διὰ τοὺς μὲν τὸ μυστηριώδες ἀγνωστον, ἢ προσδοκία τῶν ἀνεμνεμένων φανταστικῶν καλλονῶν, ἢ ἀπόλαυσις ἀγέστον ἀκόμη συγκροτοῦμεν, διὰ τοὺς ἄλλους πάλιν ἢ προσδοκίαν, ἀλλ' ἀρ-

... εἰς τὴν καθάραν καὶ εὐαίρον τραπέζαν μας, ὅπου προγεύεται δεκάς ἐταῖρος οἰκογενεῶν, τὴν αὐτὴν μετὰ προσοχῆς, τὸ αὐτὸ μὲν, μὴ τοῦ σὺ λάβω Ἑλληνικὴν λέξιν. Ματαίᾳ ἢ προσδοκίᾳ τοῦ Ἑλβετικῆς γλῶσσας κυριαρχεῖ, ἀκολουθοῦν ἢ Ἀγγλικῇ, ἢ Γαλλικῇ, ἢ Ἰταλικῇ, ἢ Ἰσπανικῇ καὶ αὐτὴ ἡ Ρωσικῇ. Εἰς τὸ διπλῶν μου τραπέζαν

... τὰ σέφει. Μία γλῶσσα καὶ μαρτυροῦνται καὶ τὴν περὶ τῆς ἀντιπρίνομεν καὶ ἀνιμνήσεων, τὰς ὁποίας ἐγκατέλειπον ἐκεῖ εἰς παρελθόντας εὐτυχεῖς χρόνους καὶ τὰς ὁποίας ἔχοντες συγκροτοῦμεν νὰ ἀντιπρίνομεν καὶ πάλιν. Καὶ σπεύδον ὅλοι μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν βίαν καὶ σπουδῇ, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ διὰ τοὺς μὲν τὸ μυστηριώδες ἀγνωστον, ἢ προσδοκία τῶν ἀνεμνεμένων φανταστικῶν καλλονῶν, ἢ ἀπόλαυσις ἀγέστον ἀκόμη συγκροτοῦμεν, διὰ τοὺς ἄλλους πάλιν ἢ προσδοκίαν, ἀλλ' ἀρ-

... εἰς τὴν καθάραν καὶ εὐαίρον τραπέζαν μας, ὅπου προγεύεται δεκάς ἐταῖρος οἰκογενεῶν, τὴν αὐτὴν μετὰ προσοχῆς, τὸ αὐτὸ μὲν, μὴ τοῦ σὺ λάβω Ἑλληνικὴν λέξιν. Ματαίᾳ ἢ προσδοκίᾳ τοῦ Ἑλβετικῆς γλῶσσας κυριαρχεῖ, ἀκολουθοῦν ἢ Ἀγγλικῇ, ἢ Γαλλικῇ, ἢ Ἰταλικῇ, ἢ Ἰσπανικῇ καὶ αὐτὴ ἡ Ρωσικῇ. Εἰς τὸ διπλῶν μου τραπέζαν

[1] ΚΑΪΡΟΝ. Τμήμα της εμπορ. οδού El Bouvaky. (Φωτ. κ. Γ. Σιδηράτου). — [2] ΧΑΝΙΑ. Ἡ μουσική τῆς Κοιτ. Χοροφυλακῆς τοῦ Λυκείου «Φῶς» εἰς ἐκδρομὴν. (Ἀποστ. κ. Βασ. Κοιλουνδρος). — [4] ΑΜΕΡΙΚΗ. Ἑλληνίδες λυροχοροῦσσαι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Σαν. (Ἀποστ. κ. Εὐάγ. Χ. Γρηγορόπουλος). — [6] ΚΗΦΙΣΣΙΑ. Ἀθηναῖοι παραθερίζοντες εἰς τὸ ἄλσος. (Φωτ. «Ἑλλάδος»). — [7] ΧΑΝΙΑ. Ἡ δὲ [8] ΥΔΡΑ. Παιδες κολυμβῶντες παρὰ τὴν ἀκτὴν «Καμίνια». (Φωτογρ. κ. Γ. Κ. Ρούσση).

Αποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἡτο νὰ λάβῃ ὁ

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ φύλλον τῆς Πέμπτης)

ρεῖον εἶνε πραγματικὴ Κιβωτὸς τοῦ Νῶε. Περιέ-
χει παντὸς εἶδους ζῶα, ἀκόμη καὶ γαϊδάρους.

Ἄλλ' ὅταν ἐδιάβασα τὸ
λογαριασμόν καὶ εἶδα ὅ

(Εξ. τυφ. 35ΑΑ6748 100 % ΠΑΝΟΥ ΚΥΛΙΜΗ),

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ. [1] Τὸ περίπτερον Κεατ-Χανέ εἰς τὰ Πλάνα Νερά. (Ἀποστ. ὁ κ. Α. Γ. Ἀδαμίδης). [2] Ἐργοστάσιον ταπήτων, ἐν ᾧ ἐργάζονται νεαραί Ὀθωμανίδες. [3] Παράλια Βουγιούκ Δερὲ (Βαθυράκος) εἰς τὸν Βόσπορον, ὅπου τὰ οἰκοδομήματα τῶν Πρεσβειῶν. (Ἀποστ. ὁ κ. Α. Γ. Ἀδαμίδης).

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΕΛΛΑΔΑ,"

"ΤΟ ΑΚΑΝΘΙΝΟΝ ΣΤΕΜΜΑ,"

ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΣΠ'Ρ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ